

Αριθ. 3ος.

Κωνσταντίνος Τριανταφύλλου, από την Αθήνα, 37 χρονών, τσαγκάρης· έχει έλκος του στομαχίου.

«Έδω κ' έπτά χρόνια, πήγα μ' έναν άλλον κ' ήπια μιά και μισή οκτώ ρετσινάτο, 2 1/2 κατοστάρια στο μερτικό μου, νηστικάτα· όπου έγινα ξωφρενών με πήγαν στο σπίτι μου και δέν ήσανόμουνα τίποτις· την άλλη μέρα άρχισαν έμετοί και πόνοι στο στομάχι· τή δεύτερη μέρα ήρθ' ένας γιατρός και δέν μπορούσε ν' ανακαλύψη τίποτε, αλλά είπε πως είναι χολερίνη· τότε, λοιπόν, δέν τό έπίστεψαν οί γυναίκες κ' είπαν ότ' είναι ο άφαλός λυμένος· πιάσαν, λοιπόν, νά τόν γυρίσουν, αλλά οί πόνοι δέν παύαν, ούτε οί έμετοί· άφού, λοιπόν, δέν παύαν τήν άλλη μέρα άμέσως φέραμε άλλον γιατρό· κι αυτός, πραγματικώς, είπε ότ' είναι έλκος στο στομάχι· και, πραγματικώς, όλοι οί γιατροί, όσοι μ' είδαν ύστερα, είπαν ότ' είναι έλκος του στομάχου. Από κεί που μου είπανε ότ' είναι έλκος, βάδιζα όλο με φάρμακα, όλο με χόρτα από τά βουνά που μόφερναν οί γυναίκες· έμετοί βγαίναν διάφοροι, μαύροι, κίτρινοι, πράσινοι· πρώτα βγαίνουν κίτρινοι, σαν ο κρόκος τ' αύγου, κατόπι βγαίνουν πράσινοι· κατόπι, άμα με σφιζούν πολύ οί έμετοί κ' οί πόνοι, βγαίνουν μαύροι σαν είδος από καφέ· κι από κεί, όλο μ' αυτά βάδιζα· με τούς πόρους, με τούς έμετούς βάδιζα· παιδεύομυνα, όπου δέν μπορούσα νά ήσυχάσω παρά με τσ' ενέσεις· ενέσεις με μορφίνη· πρώτος δ' έστ' ένας γιατρός μου τσ' άρχισε, κατόπι δέν είχαμε νά πληρώσουμε και μου τσ' έκανε ή γυναίκα μου· κατόπι, σά μου είπαν οί γιατροί πως δέν υπάρχει άλλη θεραπεία από έγχείριση, ήρθα για έγχείριση. Άρχάς του 905 ήτανε, που ήρθα έδω και μου κάναν τήν έγχείριση· δέν βγάλανε... λέει, ένα όγκωμα ήτανε, λέει κ' ίσως δέν τό καθάρισαν καλά κ' επανήλθε πίσω· με λίγες ήμέρες άρχήσαν πάλι, άμα βγήκα έξω, άμέσως έμετοί και πόνοι· τά ίδια, έτσι· περάσανε καιρός... είχα πάει και τόν άντάμωσα τό γιατρό και μου είπε νά ξανάρθω τό χειμώνα, γιατί τό καλοκαίρι δέν κάνουν έγχείριση· πέρασε καιρός... μ' άμποδάγανε κι απόξω και δέν έρχόμυνα· κι άμα ήρθα με βάσταζε. Τώρα έχω πόρους κ' έμετούς· άμα πάγω πρὸς νερού μου, με κόβουνε μέσα, σά νά μου κόβουνε τ' άντερα· άρχιναν ανακαψίλες και τώρα πιά άστα· στὸν ύπνο πετάγομαι από τούς πόρους· στὸν ύπνο μου, άμα έρχεται ή ώρα του, πετάγομαι, θέλω και δέν θέλω, άπάνου· σχεδόν τώρα τό παθαίνω καναδυό τρία πουρνά, στις 4 τό πρωί, 4 και τέταρτο άκριθώς· πριν με πειράζανε και κατά τις δώδεκα και κατά τις δύο· δύο, τρεις φορές τότε· τώρα τό παθαίνω μόνο μιά φορά, αυτήν τή στιγμή.»

Ο άρρωστος περιγράφει τά συμπτώματα που έχει τό έλκος του στομαχίου· σ' αυτόν είχε γίνη γαστρεντεροστόμωμα, (γαστρεντεροαναστόμωσις, gastroentérostomie) έδω και δυό χρόνια, για τήν ίδια άρρώστια· αλλά, άφού καλύτερησε για κάμποσιν καιρό, ξαναγύρισε πάλι στην ίδια κατάσταση, όπως συμβαίνει συχνά με τό έλκος του στομαχίου. Τώρα στις 25 Φλεβαριού, μιά μέρα πριν του γίνη ή έγχείριση, έδείλιασε κ' έφυγε από τήν κλινική μας, ξεγελασμένος από τή μικρή καλύτερηψη που είδε τις τελευταίες ήμέρες, άφορηής από τή διαίτα.

Αριθ. 4ος.

Χρήστος Κόνης, από τήν Ηπειρο, 30 χρονών, μπαλωματής· έχει όμπιασμα του δεξιού Ίγμόρειου άντρο.

«Αυτό μου φάνηκε έμένα σάματ' μου πόνεσε δόντι· έδω και δυόμισυ μήνες έβγαλα τό δόντι και κατόπι έπαθη αυτά· έτρεχε σά γέμψο, έμ από τή μύτη, έμ από τό δόντι· κι από τό τρέξιμο κάθε μέρα άποφάσισα κ' ήρθα 'δω· τόχα δείξει γληγορώτερα σά κάτι γιατρούς και δέν μόκαναν τίποτις· κάτι σκόνες μόβχαναν, δέν μόκαναν τίποτις· μόναχα με πόνηγε όλον αυτόν τόν καιρό τό μισό τό κεφάλι, ή μισή μύτη και τόνα μάτι, όλ' ή δεξιά μεριά τό έμψο έτρεχε πολλές βολές τήν ήμέρα· από τή μύτη έτρεχε τό περισσότερο κι από τό δόντι τό λιγώτερο· στέκουμυνο έτσι όρθίς κ' έτρεχε· όταν έστυβα τό ρουθούνη τόν κατήφορο, πάλι έτρεχε· κι αυτό τό έμψο μύριζε κιόλας λίγο. Και καθώς λογιάζω γώ με τό νού μου, όλο αυτό ήταν του δοντιού· όσο που είδα κι άπόείδα κι άποφάσισα κ' ήρθα 'δω· έδω ένας γιατρός μου είπε, θέλει έγχείριση, μου είπε· κ' ήρθα 'δω και μ' ένεχείρισε. Από τήν έγχείριση δέν θυμάμαι τίποτε· ήμυνο σπρωτωμένος και δέν κατάλαβα τίποτε· έδω κατόπι, που μεβαλαν στο κρεβάτι, είδα πουήταν δεμένο τό τσαγούλι, είδα και γαίμα και κατάλαβα.»

Ο άρρωστος αυτός πάλι, με τό όμπιασμένο δεξιο Ίγμόρειο άντρο, περιγράφει τά συμπτώματα τής άρρώστιας του, τό έμψο που βγαίνει από τό ρουθούνη κι από τό στόμα· κ.τ.λ. Έδω κ' έξη μήνες, άφορηής που έβγαλε χαλασμένο δόντι, έπαθε από κατοπύτερη μόλινθη. Του έγινε έγχείριση άφού χλωροφορμίστηκε στο άμφιθέατρο από τόν καθηγητή μας κ. Φωκά. Του τρύπησε τό κόκκαλο (στον κυνογναθιαίο βόθρο) άπάνω από τό σκυλλόδοντο και μπήκε στο Ίγμόρειο άντρο· από κεί εύκολα έκανε άλλο τρύπημα στο μέσα τοίχωμα που κάνει τό κάτω μεσοδιάστημα τής μύτης· ύστερα έκανε από τή μύτη κι από τό στόμα στούπωμα στο άντρο πιεστικό για τήν αίμόσταση. Κι ο άρρωστος έφυγε τ' τις 26 Φλεβαριού γιατρεμένος.

Γ. Ν. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

βοηθός στην κλινική Φωκά.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ. Καλάμι· τό λένε και καλαμιδα κι άρτίδα· τή κνημιαία άκανθα τήν λένε, μάτι του καλαμιού και χτένι· και τή γαστροκνημία τή λένε άντζα και γάρμπα. Γαστρεντεστόμωμα· 1) στομώνω=χορταίνω στη φράση : (χοροϊδευτικά) στόμωδες ;= χόρτασες ; 2) τό μαχαίρι στόμωσε=δέν κόβει πλέον καλά· 3) στην Κάλυμνο λένε : στομώνω δυό ξύλα π. χ. = μολιάζω δυό ξύλα, κολλώ τήν μιάν άκρα του ένου στην άκρα τ' άλλου·νού. Άπ' αυτή τή τελευταία σημασία προτιμήσαμε και μείς τό δεύτερο συνθετικό τής λέξης μας : γαστρεντεροστόμωμα. Σάματ· συνειθίζεται πολύ στην Ηπειρο στή θέση του : σάν νά... ή στή θέση του μήνα... π. χ. σάματ θά πάμε ;=μήνα (μήπως) θά πάμε ; τό λένε άκόμα και σάματις. Έμ... έμ... ο σύνδεσμος αυτός είναι τούρκικος, τόν λένε στή θέση του και... και. Τσαγούλι· συνειθιμένο στην Ηπειρο είναι και τό σαγόνι, άλλου μασέλλα, τό περισσότερο για τό κάτω σαγόνι που τό λένε άλλου και γαιδάρα· στην Ηπειρο λένε κι άπανωδάγωνα και κατωδάγωνα.

ΒΓΗΚΑΝΕ ΣΕ ΒΙΒΛΙΟ

Α. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙ ΑΛΥΣΙΔΕΣ

Δογμα με τρία μέρη

(Σελίδες 130, σε καλό χαρτί).

Πουλιέται στα γραφεία του «Νουμά»

(Δρόμος Ζήνωνα, 2) Αθήνα

Δρ. 3 για τήν Ελλάδα

Φρ. χρ. 3 για τό Έξωτερικό.

“Ο ΝΟΥΜΑΣ”

ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΚΕΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΡΟΜΗ ΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗ

Για τήν Αθήνα Δρ. 3.— Για τις Έπαρχίες Δρ. 7.
Για τό Έξωτερικό Φρ. χρ. 10.

Για τις επαρχίες δεχόμαστε και τριμηνες (2 Δρ. τήν τριμηνία) συντρομές.

Κανένας δέν γράφεται συντρομητής ά δέν στείλει μπροστά τή συντρομή του.

10 λεπτά τό φύλλο λεπτά 10

ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ. Στα κδόκια (Σύνταγμα, Όμόνοια Εθν. Τράπεζα Ύπ. Οικονομικών, Σταθμός Τροχιοδρομου (Ακαδημία), Βουλή, Σταθμός ύπόγειου Σιδηρόδρομου (Όμόνοια), στα βιβλιοπωλεία «Έστίας» Γ. Κολάρου και Σακέτου (άντικρυ στη Βουλή).

ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΚΙΑ

Επίσημος γκραβαρισμός — Τό άφιόνι τής φιλαθροπίας — Οί κάλπες τής Βασιλείας — Φιλαθροπία μιά φορά.

Ο ΓΚΡΑΒΑΡΙΣΜΟΣ πάλι έδώσε και πήρε τό περασμένο τό Ψυχοσάββατο, ο επίσημος γκραβαρισμός τούτη τή φορά, άφού επίσημη εΐταν ή άρχή που τονέ γέννησε κ' επίσημα ενεργήθηκε στους δρόμους τής Αθήνας.

«—Αυτό γίνεται και στην Αγγλία, κύριε !»

Μάλιστα ! Αυτό γίνεται και στην Αγγλία. Μά στην Αγγλία γίνονται κι άλλα που δέν γίνονται δέν. Στην Αγγλία φροντίζει πρώτα ή Πολιτεία κι ο Λαός και τό Παλάτι γι' άλλα γενικώτερα και ζωντανώτερα ζητήματα και ύστερα έρχεται ή άράδα και τής φιλαθροπίας. Πρώτα συλλογίζονται τούς γερούς και ύστερα θυμούνται και τούς σακάτηδες, πρώτα τά σκολιά, τούς εργάτες, τό Έθνος και ύστερα τά νοσοκομεία.

Μά έδω μοναχά ή διακονία βασιλεύει. Σάν άριστευτος σακάτης άπλώνει τό χέρι του τό Έθνος στους δυνατούς τής γής διακονέοντας τήν προστασία τους, σά σακάτης ή πλουτοκρατία τριγυρνάει στους δρόμους κλέφτοτας τήν πεντάρα του λαού με τή μέθοδο τής φιλαθροπίας.

Στό Παλάτι τονέ χρωσάμε και τόν καινούριο αυτό τρόπο του γκραβαρισμού. Σπολλάτη του.

*

ΔΕΝΕ πως δέν βλάπτει ο καινούριος αυτός τρόπος τής διακονίας· λένε πως έτσι συνηθίζει ο λαός νά δίνει, συνηθίζει μ' άλλα λόγια στην «άλληλεγγύη», στην ιδέα τής συντροφιάς.

Κολοκώθια ! Έμεις λέμε πως στα στο λάο μόνο για νοσοκομεία μιλάς και μόνο κουτιά γκραβαρίτικα του δείχνεις, ζητώντας τήν πεντάρα του για σακάτηδες και παθιασμένους, τό κάνεις όχι μοναχά από φιλαθροπία, μά κι από κάποιο σκοτεινότερο σκοπό. Θέλεις νά πείσεις τό λάο πως μόνο άρρώστους έχει και μόνο αυτούς πρέπει νά συλλογίζεται. Κ' έτσι τόν άποχαυνώνεις, τόν άρρωσταίνεις κ' αυτόνε.

Δέν άπλωσες τό χέρι σου στο λάο, ζητώντας τήν πεντάρα του, για τή Μακεδονία, για τό στρατό, για τόν εργάτη, για τό ταμείο τής Έθνικής άμυνας και για τόσους άλλους σκοπούς. Α φερνόςουν έτσι θά σου λέγαμε γειά σου, γιατί θά ξυπνούσες κάπως τό λάο σου, θάν τούδειχες πως έχει καθήκο νά φροντίσει όχι μοναχά για τό άτομό του και για τή φαμελιά του, μά και γι' άλλα ζητήματα γενικώτερα και ζωντανώτερα.

Μά δέν σφεύρνει νά ξυπνήσει ο λαός. Ο λαός πρέπει νά κοιμάται βαθιά για νά γδέρνεται εύκολώτερα. Ας τόν άφιονίζουμε λοιπό με τά κουτιά τής φιλαθροπίας.

Αλήθεια, ή φιλαθροπία μας τελιωμό δέν έχει και καιρός πιά οί πλούσιοί μας και οί τρανοί μας νά ξενιτευτούνε για νά μπορέσουν και τάλλα έθνη νάν τάρρωσθήσουν και νάν τά χώσουνε σέ κρεβάτια μέσα—καθώς έλεγε ή περίφημη «Προκήρυξη στους σκλαβωμένους και στους έλευθερωμένους Έλληνες».

*

ΝΑ ΜΑΣ ΣΥΜΠΑΘΑΤΕ, μά πάλι για τά κουτιά— και μόνο για τά κουτιά θά σάς μιλήσουμε σήμερα Οί φη-